

Krabbelspel

(Uit: "Het Spel van Oplossingen" Insoo Kim Berg & Therese Steiner p 102-103)

Winnicot gebruikte het als diagnostisch instrument; oplossingsgericht --- communicatie

1. Vraag het kind om een soort van krabbel op het papier te zetten.
  2. Vraag het kind het papier aan u te geven nadat het een streep of vorm heeft gemaakt. Uw taak is iets aan de tekening toe te voegen waarbij u de krabbel die het kind eerst maakte, integreert. (Werkt makkelijker als elk bij zijn kleur blijft.) Geef de tekening over en weer totdat u besluit dat het werk af is. Wanneer u klaar met uw tekening, zet dan uw namen in de hoek van de tekening.
  3. Neem een nieuw vel papier en nu is het uw beurt om met de krabbel te beginnen. Wanneer u uw krabbel klaar heeft, geef het papier dan aan het kind.
  4. Nu is het de taak van het kind om iets aan de kleine tekening toe te voegen door, net als eerder, zijn krabbel met de oorspronkelijke krabbel te integreren.
  5. Maak zo 5 of 6 tekeningen (of zoveel als u denkt dat handig is).
  6. Leg de verschillende tekeningen naast elkaar alsof het een kleine tentoonstelling is.
  7. Vraag het kind welk van de serie krabbeltekeningen het het leukste vindt.
  8. Vraag het kind wat het met de gekozen tekening wil doen. U kunt voorstellen dat het kind de tekening in uw kamer ophangt of dat het hem mee naar huis neemt.
-
- Als het kind de perfecte tekening wil maken, evt voorstellen met de ogen toe te doen (spontaan en niet perfect).
  - Vermijd elke neiging tot interpretatie en analyse
  - Tentatieve opmerkingen kunnen gaan over: "Het lijkt erop dat het je goed helpt om de tijd te nemen." "Het lijkt alsof je veel goede ideeën hebt en direct wil beginnen en jezelf verrassen."